

Otkako te ne volim

Dok smo zajedno gledali suton s jednim parom očiju, bilo mi je drago što nešto tako nevjerojatno dijelim s tobom. Vjerujem da onda razumiješ zašto me iznutra slomilo kad mi je rečeno da vidiš u monokromatskim tonovima. Možda sam jednom voljela sve o tebi, mora da jesam, u suprotnom sve proplakane noći bile bi uzaludne. Trudim se privući dobra sjećanja naših trenutaka kako bih samu sebe utješila da nije sve bilo samo izgubljeno vrijeme.

Znajući te, vjerujem da bi ti jako smetalo što se ne prisjećam svakog malog detalja o vremenu kojeg smo proveli zajedno. Ne zamjeraj mi, na taj način um me štiti od potpunog živčanog sloma. Zbog svojih pohlepnihi potreba ne želim ti reći da me svakodnevno razočaravaš, ne želim te izgubiti. Skrećem pogled da ne primjetiš duboko ogorčenje koje iz mene izvire. Hvata li te drhtavica svakom laži koju izustiš?

Dani se prelijevaju u godine, osjećaji u prašinu, svijetlo u tamu. Dugo mi je trebalo da shvatim kako štujem vrijeme s tobom iako me ubija.

Gadna stvar, ovisnost. Uništavala te neprimjetno, toliko neprimjetno da je težina situacije čak i tebi prešla preko glave. „U redu je“, kažeš. Tvoje četvrto u redu danas, odjekujući samo u mojim ušima. Rutina je postala stajati u kupaonici, gledati surove emocije koje bježe iz tebe... moliti Boga da ne zatvoriš oči.

Ti si moja ovisnost, noćna mora preobražena u javu. Držala sam se za svoj znani pojam ljubavi toliko dugo da je izgubilo značenje. Govor je postao pretežak, glava mi je tutnjala pokušavajući doći do smislenih riječi koje bi objasnile neobjašnjivo. Jer kako da objasnim osjećaj odumiranja svih mišića i stanke otkucaja srca bez da izustim tvoje ime? Da bar nismo bili gluhi, da smo samo naučili slušati...

Jedno tijelo, jedna duša, dvije osobe.

U najtežim životnim trenucima bili smo samo mi, tu je i nastao problem. Vjerovala sam da te žalim, da je situacija u kojoj smo bili prikaz za plakanje, zar me empatija napustila? Danas hvata me mučnina dok ti se pokušavam obratiti. Gadi mi se pomisao tebe i svega što predstavljaš. Sa svakim pogledom, sa svakim zvukom, sa svakim dodirrom koji mi spaljuje kožu, shvaćam da te ne želim u svojoj blizini.

Gledajući u vlastiti odraz, shvaćam da te više ne volim.

Gledajući u vlastiti odraz, shvaćam da te možda čak i prezirem.